

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ค.๑๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง นายปัญญา ยอดโอวาท (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีขอให้เพิกถอนคำพิพากษา ศาลฎีกาและระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการนั่งพิจารณาคดี ครบองค์คณะและต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายปัญญา ยอดโอวาท (ผู้ร้อง) เป็นโจทก์ในคดีแพ่งหมายเลขคำที่ ๓๕๖/๒๕๔๒ และคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๑๓๐๔/๒๕๔๒ ของศาลจังหวัดราชบุรี ส่วนของคดีอาญานั้นโจทก์ได้ยื่นฟ้องจำเลยทั้งหมดสี่คนในข้อหาความผิด เกี่ยวกับเอกสารและความผิดต่อเจ้าพนักงาน ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ ซึ่งศาลชั้นต้นได้พิจารณาและพิพากษายกฟ้องจำเลยทั้งสี่คนแล้ว จากนั้นโจทก์ยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค ๗ พิพากษาแก้เป็นจำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๘ วรรคแรก การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นการกระทำความผิดผิดกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๖๕ อันเป็นบทที่มีโทษหนักสุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ จึงลงโทษจำคุกจำเลย ๒ ปี

- ๒ -

จำเลยที่ ๑ ยื่นฎีกา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๒๐/๒๕๕๒ โดยพิพากษา
แก้เป็นว่า ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ ทุกข้อหาโดยให้เหตุผลว่า เอกสารต่าง ๆ ที่โจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยที่ ๑
ปลอมขึ้นนั้นผ่านการตรวจสอบของนายทะเบียนท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีหน้าที่โดยตรง
ก่อนมีการดำเนินการให้ตามความในเอกสารซึ่งปกติเป็นเจ้าพนักงานย่อมกระทำการตรวจสอบ
ด้วยความรอบคอบ จนไม่น่าเชื่อว่าข้อความในเอกสารนั้นจะไม่เป็นความจริง แม้ผลการตรวจ
เปรียบเทียบลายมือชื่อโจทก์ของผู้เชี่ยวชาญที่ลงความเห็น ว่า ไม่ใช่ลายมือของบุคคลเดียวกันนั้น
ก็ไม่อาจบ่งชี้ว่าเป็นลายมือชื่อที่จำเลยที่ ๑ ทำปลอมขึ้นได้พยานหลักฐานของโจทก์จึงยังไม่มีน้ำหนัก
และเหตุผลเพียงพอให้รับฟังว่าเอกสารตามฟ้องเป็นเอกสารปลอม และจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ทำขึ้น
แล้วไปแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานและใช้เอกสารปลอม จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิด
ตามที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามา ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ฟังขึ้น

ผู้ร้องอ้างว่าคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวมีประเด็นที่ไม่ถูกต้อง มีความคลาดเคลื่อน เนื่องด้วย
ผู้พิพากษาศาลฎีกาใช้ดุลยพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ยังอ้างว่าการออกนั่งพิจารณาดีและการทำคำพิพากษาของผู้พิพากษา
ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดราชบุรี) ผู้พิพากษาที่ลงชื่อทำคำพิพากษาไม่ได้นั่งร่วมฟังคำเบิกความในคดี
จึงเห็นว่าเป็นการพิจารณาดีที่ไม่ครบองค์คณะ ถือว่าไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะและต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓
วรรคสอง เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
ผู้ร้องจึงขอใช้สิทธิตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญเพิกถอนการออกนั่งพิจารณาที่ไม่ครบองค์คณะของผู้พิพากษา
ศาลจังหวัดราชบุรี ขอให้เพิกถอนการใช้ดุลยพินิจในการทำคำพิพากษาของผู้พิพากษาศาลฎีกา
ขอให้เพิกถอนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๒๐/๒๕๕๒ และขอให้เพิกถอนระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะและต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๔๕

ต่อมาผู้ร้องยื่นเอกสารประกอบคำร้องเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประกอบการอ้างว่า
ได้ใช้สิทธิร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพิกถอนการใช้ดุลยพินิจในการทำคำพิพากษาของศาลฎีกา ขอให้เพิกถอนการออกนั่งพิจารณาคดีที่ไม่ครบองค์คณะของผู้พิพากษาศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดราชบุรี) ขอให้เพิกถอนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๒๐/๒๕๕๒ และขอให้เพิกถอนระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะและต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น ผู้ร้องมิได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด

- ๔ -

ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีใช้กรณีที่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนด ศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญ จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ และแม้ผู้ร้องยื่นเอกสารประกอบคำร้องเพิ่มเติมเพื่อประกอบการอ้างว่า ได้ใช้สิทธิร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เมื่อคำร้องไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ร้องได้ใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นใดมาก่อนตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง หรือไม่

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

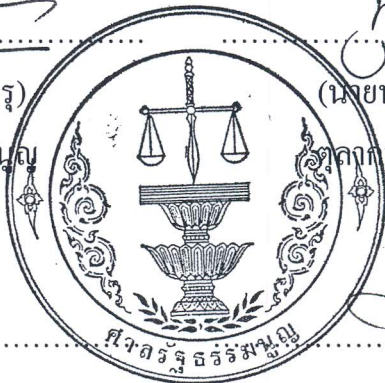
(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๕๓)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรัญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล ไชกอร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ ตรีอยพิสุทธิ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ